

" "Bilim Ütopya" " Dergisinin ve Prof. Dr. Beyazıt Çırakoğlu"nun Evrim Yanılgıları

Bilim Ütopya dergisinin Nisan 2001 sayısında Prof. Dr. Beyazıt Çırakoğlu ile yapılan bir röportaj yayımlandı. İnsan Genomu Projesi"nin ele alındığı röportajda, okuyucuya birçok yanıltıcı ve yanlış bilgi veriliyordu. İnsan Genomu Projesi"ni tamamen yanlı bir evrimci bakış açısı ile değerlendiren Prof. Çırakoğlu"nun ve soruları yönelten Bilim Ütopya dergisinin yanılgı ve hataları şöyledir:

Bilim Ütopya dergisinin Nisan 2001 sayısında Prof. Dr. Beyazıt Çırakoğlu ile yapılan bir röportaj yayımlandı. İnsan Genomu Projesi"nin ele alındığı röportajda, okuyucuya birçok yanıltıcı ve yanlış bilgi veriliyordu. İnsan Genomu Projesi"ni tamamen yanlı bir evrimci bakış açısı ile değerlendiren Prof. Çırakoğlu"nun ve soruları yönelten *Bilim Ütopya* dergisinin yanılgı ve hataları şöyledir:

Canlıların, giderek daha kompleks bir yapı elde ettikleri ve bunun evrimin bir göstergesi olduğu yanılgısı

Prof. Çırakoğlu, diğer tüm evrimciler ile aynı yanıltıcı iddiayı kullanmış ve canlıların omurgasızlardan memelilere doğru giderek kompleksleşen bir yapı gösterdiklerini ileri sürmüştür. Bilindiği gibi evrimciler, canlılığın tek bir ortak atadan geldiğini, küçük değişimlerle farklılaştığını ve giderek kompleksleştiğini öne sürerler. Buna göre önce tek bir filum (temel hayvan grupları) oluşmalı, sonra uzun zaman dilimleri içinde, yavaş yavaş, küçük değişimlerle ve daha kompleks bir yapıya sahip olarak diğer filumlar ortaya çıkmalıdır. İşte Prof. Çırakoğlu"nun sözleri de bu evrimci iddianın bir özetidir.

Ancak, fosil kayıtları evrimcilerin bu iddialarının kesinlikle yanlış olduğunu göstermektedir. Çünkü canlılar, ilk ortaya çıktıkları dönemden itibaren çok farklı çeşitlerde ve komplekstirler. Bugün bilinen hayvan filumlarının tamamına yakını, yeryüzünde aynı anda, Kambriyen Devirde (yaşı 520 - 530 milyon yıl olarak hesaplanan jeolojik dönemde) ortaya çıkmışlardır. Bu dönemden önce fosil kayıtlarında tek hücreli canlılar ve çok basit birkaç çok hücreli dışında hiçbir canlının izine rastlanmazken, Kambriyen Devirde 50"nin üzerinde farklı hayvan filumu aniden ortaya çıkmıştır.

Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller arasında salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, deniz anaları, deniz yıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi çok farklı canlılar vardır. Bu tabakadaki canlıların çoğunda, günümüzde yaşayan örneklerinden hiçbir farkı olmayan, göz, solungaç, kan dolaşımı gibi kompleks sistemler, ileri fizyolojik yapılar bulunur. Ve bu yapılar son derece komplekstirler.

Evrım literatürünün popüler yayınlarından *Earth Sciences* dergisinin editörü Richard Monestarsky, Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir:

Bugün görmekte olduğumuz oldukça **kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır**. Bu an, Kambriyen Devrim tam başına rastlar ki denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devirde zaten vardır ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar. (Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", *Discover*, Nisan 1993, s. 40)

Dünyanın nasıl olup da böyle birdenbire birbirlerinden çok farklı ve son derece kompleks yapılara sahip filumlarla dolup taşıdığı evrim teorisinin asla cevaplandırılmayacağı bir sorudur. Darwinizm"in dünya çapındaki en önde gelen savunucularından biri olan İngiliz biyolog Richard Dawkins, bu gerçek hakkında şunları söylemektedir:

... Kambriyen katmanları, başlıca omurgasız gruplarını bulduğumuz en eski katmanlardır. Bunlar, ilk olarak ortaya çıktıkları halleriyle, oldukça evrimleşmiş bir şekildedir. **Sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibiler**. (Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London: W. W. Norton 1986, s. 229)

Dawkins'in ifadesi bir gerçeğin itirafıdır. Gerçekten de **yeryüzünde görülen ilk canlıları, son derece kompleks yapılarıyla, hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, üstün bir güç sahibi olan Allah yaratmıştır.**

Evrincilerin klasik taktiği: "Bu tezimiz doğru değilmiş, siz şimdilik bunu kullanın."

Çok yakın zamana dek, özellikle de genom projesi kapsamında elde edilen bazı sonuçlar açıklanana kadar, evrimciler canlıların komplekslik düzeylerinin gen sayılarıyla orantılı olduğunu iddia ediyorlardı. Ancak, İnsan Genomu Projesi ve diğer genetik araştırmalar, çok şaşırtıcı sonuçlar ortaya çıkardı. İnsan ile hiçbir (sözde) evrimsel akrabalık kurulamayacak canlıların genetik yapılarının veya gen sayılarının insanınki ile büyük benzerlikler gösterdiği görüldü. Örneğin insan gen sayısı mısır gen sayısı ile aynıydı. İnsan ile meyve sineği arasında ise çok küçük bir genetik farklılık bulunmaktaydı.

Evrinciler, genom projesi sonuçları ile bir kez daha hayal kırıklığına uğradılar, çünkü elde edilen bulgular hayali evrim şemalarını desteklemiyor. Ne genler, ne fosiller ne de canlıların morfolojik yapıları bu hayali şema ile uyumlu özellikler sergilemiyor. Evrimciler ise, bilimsel bulgular teorilerini yalanladığında, teorilerinden vazgeçmek yerine, yeni demagojik anlatımlar, yeni tez ve varsayımlar öne sürerek, insanları bir süre daha oyalamayı ümit ediyorlar.

Bilim ve Ütopya dergisinin evrim danışmanı Prof. Çırakoğlu da diğer tüm evrimciler ile benzer bir "manevra" sergileyerek, "canlıların karmaşıklık düzeyi gen sayıları ile orantılı değilmiş. Biz aslında proteinleri unuttuk. Canlıların karmaşıklık düzeyi canlıların protein yapıları ile orantılıdır." anlamına gelen bir açıklamada bulunmuştur.

Ancak, Prof. Çırakoğlu, İnsan Genomu Projesi'nden bağımsız olarak, yıllardır protein düzeyinde yapılan bazı araştırmaların da benzer sonuçlar verdiğini, farklı canlıların ortak proteinlerinin karşılaştırılmasıyla elde edilen sonuçların da yine evrimcilerin hayali evrim soyağacıyla çeliştiğini ya bilmemekte, ya da bilmezlikten gelmektedir.

Bugüne kadar çeşitli canlılar arasındaki protein dizilimleri laboratuvarlarda analiz edilmiş ve ortaya evrimciler açısından hiç beklenmedik sonuçlar çıkmıştır. Örneğin insandaki Sitokrom-C proteini bir atinkinden 14 amino asit farklıyken, kendisine evrimsel olarak daha "uzak" sayılan bir kangurununkinden yalnızca 8 amino asit farklıdır. Benzer gerçekler hemoglobin için de bulunmuştur. Bu proteinin insandaki dizilimi sözde "yakın akrabası" olan lemurunkinden 20 amino asit farklı iken, domuzdakinden yalnızca 14 amino asit farklıdır. Durum diğer proteinler içinde yaklaşık olarak aynıdır. (Pierre Paul Grasse, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 194)

Evrincilerin bu durumda, insanın evrimsel olarak kanguruya, attan daha yakın olması ya da domuzla lemurudan daha yakın akraba olduğu gibi sonuçlara varmaları gerekir. Oysa bu sonuçlar, şimdiye kadar evrimciler tarafından kabul edilmiş tüm "evrimsel soyağacı" şemalarına aykırıdır.

Her ikisi de sürüngenler sınıfına dahil olan kaplumbağa ve çingiraklı yılanın arasındaki 100 kodonda 21 amino asitlik fark ise, çok ayrı sınıfların temsilcileri arasındaki farklardan belirgin bir şekilde daha büyüktür. Örneğin, tavuk ve su yılanı arasındaki 17, veya at ve köpekbalığı arasındaki 16, hatta iki ayrı filuma ait köpek ve solucan sineği arasındaki 15 amino asitlik farktan bile daha büyüktür.

Yani evrim teorisine göre "yakın akraba" olması gereken canlılar, moleküler karşılaştırmalara göre "çok uzak" çıkmaktadır.

Protein dizilimleri ile ilgili karşılaştırmalar bunların benzeri birçok örnek içermektedir. Örneğin, Cambridge'ten Adrian Friday ve Martin Bishop ellerindeki tetrapodların protein dizilimi verilerini analiz etmişler, ve hayret verici bir şekilde, yaklaşık bütün örneklerde insan ve tavuk, birbirlerine en yakın akraba olarak eşleşmişlerdir. Bir sonraki en yakın akraba ise timsahtır! (Mike Benton, "Is A Dog More Like Lizard or a Chicken?", *New Scientist*, c. 103, 16 Ağustos 1984, s. 19)

Kısacası, Prof. Çırakoğlu'nun evrime delil gibi göstermeye çalıştığı protein analizleri, gerçekte evrim teorisi aleyhinde birer delildir.

Prof. Çırakoğlu'nun genetik benzerliğin evrime delil olabilmesi için düşündüğü bir başka araştırma yöntemi ise, gen faaliyetlerinin araştırılması ve canlıların arasında buna göre evrimsel bir bağ aranmasıdır. Prof. Çırakoğlu'nun bu sözlerinin altında yatan evrimsel mantık şudur: Evrim teorisine göre, canlılar genlerinde meydana gelen rastlantısal ve küçük değişimlerle oluşurlar. Dolayısıyla birbirlerinin yakın evrimsel akrabası sayılan canlıların genetik yapılarının çok benzer olması gerekir. Özellikle de benzer olan yapıları,

organları (bunların hepsinin temelinde canlıyı oluşturan proteinler vardır) birbirine yakın bir gen yapısı tarafından kontrol edilmelidir.

Oysa genetik araştırmalar, bu evrimci tezle tamamen çelişen bulgular ortaya koymuştur. Farklı canlı türlerindeki benzer yapılar çoğunlukla farklı genetik kodlar tarafından belirlenmektedir. Ünlü mikrobiyolog Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) isimli kitabının "The Failure of Homology" (Homolojinin Çöküşü) başlıklı bölümünde bu konu hakkında pek çok örnek verir ve konuyu şöyle özetler:

"Homolojinin evrimci temeli belki de en ciddi olarak, görünürde benzer olan yapıların, farklı türlerde bütünüyle farklı genler tarafından belirlendiği anlaşıldığında çökmüştür." (Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London, Burnett Books, 1985, s. 145)

Michael Denton, moleküler biyoloji alanında elde edilen bulgulara dayanarak ayrıca şu yorumu yapar:

Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir... Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin atası değildir, diğerinden daha ilkel ya da gelişmiş de değildir... Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı... organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi." (Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London, Burnett Books, 1985, s. 290-291)

Sonuç olarak, her ne kadar Prof. Çırakoğlu "genom projesi proteinleri incelesin o zaman canlı türleri arasındaki evrimsel bağ moleküler düzeyde ortaya çıkacaktır" gibi umutlu bir bekleme içinde olsa da, bu tür çalışmalar zaten daha önce birçok örnek ile yapılmıştır. Ve sonuç olarak, canlılar arasında, moleküler düzeyde (genler, proteinler gibi) hiçbir evrimsel bağ olmadığı görülmüştür. Genom projesi dahilinde sadece örnekler daha da artırılacaktır ve moleküler düzeyde evrim olmadığı daha çok örnekle ispatlanmış olacaktır. Ancak evrimcilerin bu kez öne sürecekleri başka bir "oyalama ve büyüleme tezi" kalmamış olacaktır.

Aykut Kence'nin "göz boyayan" açıklamaları

Bilim ve Ütopya dergisinde Prof. Çırakoğlu'nun röportajının yayınlandığı sayfalarda, Aykut Kence'nin de bazı görüşlerine bir çerçeve içinde yer verilmiştir. Kence, DNA'nın hemoglobin genini de içeren 10 bin baz dizisinden oluşan bir parçasının analiz edildiğini ve buna göre insan ve şempanzenin birbirlerine en yakın iki grup olduğunun görüldüğünü iddia etmektedir. Ancak Kence bu bilgileri okuyucuya klasik evrimci "göz boyama" taktiklerini kullanarak vermektedir. Kence'nin verdiği bilgilerdeki iki yanıltıcı nokta şöyledir:

1-Kence'nin belirttiği hemoglobin karşılaştırması sadece insan, şempanze, goril, örümcek maymunu, makak, orangutan arasında yapılmıştır ve sözde evrimsel yakınlık sadece bu türler arasında aranmıştır. Bunun sonucunda ise insana en yakın akrabanın şempanze olduğu belirlenmiştir. Ancak eğer bu canlılar arasına tavuk, timsah, sinek, tavşan, köpek, fare gibi farklı canlıların hemoglobin dizileri de katılsaydı kuşkusuz çok daha farklı sonuçlar elde edilecekti. Belki, üstteki örneklerde olduğu gibi, bir tavuk veya bir timsah insana şempanzeden "daha yakın" çıkabilecekti.

2-Kence, sadece hemoglobin dizisi üzerinden bir örnek vermektedir. Ancak yukarıda da söz edildiği gibi, örneğin Sitokrom-C proteini üzerinden bir karşılaştırma yapıldığında insan ile kaplumbağanın, kaplumbağa ile çingiraklı yılandan daha yakın oldukları gibi saçma bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Veya tavuklar en yakın akrabamız olarak tespit edilebilmektedir.

Dolayısıyla Kence'nin varsayımlarının hiçbir bilimsel değeri yoktur. Sadece kendi evrimsel önyargıları ile bazı çıkarımlar yapmakta, bilimsel araştırmaları kırıp budayarak, "Evrimi bununla nasıl kanıtlayabilirim?" mantığı ile hareket etmektedir."Bilginin seçici olarak kullanılması" olarak bilinen bu yöntem -yani pek çok farklı bilgi arasından, sadece belirli bir teze uyanların seçilip alınması- aslında klasik bir evrim propagandasıdır.

Evrimcilerin vazgeçemedikleri hurda DNA yanılığı

Prof. Çirakoğlu röportajın bir bölümünde "hurda DNA" kavramından bahsederek, DNA'nın sadece %3'ünün kullanıldığını belirtmiş ve şöyle demiştir:

"Bugün geldiğimiz nokta yüzde 3'ler. Bu kadarla kalacak artık. Bu dizi yığınlarının (DNA'da kullanılmadığı zannedilen diziler kastediliyor) evrim sürecinde canlılardan canlılara geçerken işlevini yitirmiş; ilk canlılarda işlevi olan, daha sonra canlılar karmaşıklaştıkça, yeni gelişen canlıda işlevi olmadan kalan yığınlar olduğu düşünülüyor..."

Ancak, Prof. Çirakoğlu fena halde yanılmaktadır. Çünkü son yıllarda yapılan araştırmalar, bir zamanlar "işe yaramaz" denen bu DNA dizilerinin artık "çok işe yaradığı"ni ortaya çıkarmıştır. DNA dizilerinin daha önce, %97'sinin hurda ve işe yaramaz olarak tanımlanmasının nedeni, bilgisizliktir. Cleveland Üniversitesi'nden evrimci bilim adamı Evan Eichler bu durumu şöyle itiraf etmektedir:

"Hurda DNA deyimi bizim bilgisizliğimizin yansımasından başka birşey değil." (Service, R.F., Vogel, G, *Science*, 16 Şubat 2001)

Evrim teorisinin bilimsel açmazlarını birçok çalışmasıyla ortaya koyan Dr. Paul Nelson ise, "*The Junk Dealer Ain't Selling That No More*" başlıklı makalesinde, hurda DNA kavramı için şu açıklamayı yapmaktadır:

"Carl Sagan, *Shadows of Forgotten Ancestors* (Unutulmuş Ataların Gölgeleeri) isimli kitabında, "genetik hurdalığın", DNA'daki "fazlalıkların, kekelemelerin (gereksiz tekrarlar) ve kopya edilemez saçmalıkların", hayatın temelinde derin kusurlar bulunduğunu kanıtladığını öne sürmüştü. Bu tür yorumlara daha önce biyoloji literatüründe sık rastlanıyordu, ancak artık bu tür yorumlar yapılmıyor. Neden mi? Çünkü artık **genetikçiler, genetik enkaz olarak bilinen kısımların fonksiyonlarını keşfediyorlar.**"

(<http://www.arn.org/docs/odesign/od182/ls182.htm#anchor569108>)

Yakın bir geçmişte, hurda DNA olarak bilinen, ancak bilim adamlarının fonksiyonlarını yeni keşfetmeye başladığı genlerden biri heterokromatindir. Bu DNA'da fazlaca tekrar edilen bir koddur. Herhangi bir proteinin üretiminden sorumlu olduğu tespit edilemediği için uzun zaman "hurda DNA" olarak tanımlanmıştır.

Renauld ve Gasser (İsveç Deneysel Kanser Araştırma Enstitüsü) heterokromatin için şu yorumu yaparlar.

"Genomda dikkat çekecek şekilde temsil ediliyor olmasına rağmen, (insan hücrelerinin %15'i ve sinek hücrelerinin yaklaşık %30'u), heterokromatin her zaman "hurda" DNA, yani hücreye hiçbir faydası olmayan DNA olarak kabul edilmiştir." (Hubert Renauld and Susan M. Gasser, "Heterochromatin: a meiotic matchmaker," *Trends in Cell Biology* 7 (May 1997): 201-205.)

Ancak, son çalışmalar heterokromatinin önemli fonksiyonel görevleri olduğunu ortaya koymaktadır. Moleküler Tıbbi Bilimler Enstitüsü (Institute of Molecular Sciences)'nden Emile Zuckerkandl'ın gözlemlerine göre, "tek başına fonksiyonel olmayan nükleotidleri (DNA baz çiftlerini) biraraya getirdiğinizde, fonksiyonel hale gelen nükleotidler topluluğu elde edebilirsiniz. Kromatine ait olan nükleotidler ise bunun bir örneğidir. Geçmişte heterokromatinin hurda olduğunu iddia eden görüşlere rağmen, bugün bu alanda aktif olarak çalışan birçok kişi, **DNA'nın bu bölümünün çok önemli fonksiyonel görevleri olduğundan şüphe etmiyor... Nükleotidler tek başlarına hurda olabilirler, ancak birarada iken altınlar.**" (Emile Zuckerkandl, "Neutral and Nonneutral Mutations: The Creative Mix--Evolution of Complexity in Gene Interaction Systems," *Journal of Molecular Evolution* 44 (1997): S2-S8.)

Heterokromatinin bu tür "kollektif" fonksiyonlarından biri meiotik bölünmede tespit edilmiştir. Aynı zamanda yapay kromozom çalışmaları da, DNA'nın bu bölümünün farklı fonksiyonları olduğunu ortaya çıkarmıştır. (Hubert Renauld and Susan M. Gasser, "Heterochromatin: a meiotic matchmaker," *Trends in Cell Biology* 7 (May 1997): 201-205.)

Aslında DNA'nın hurda olarak bilinen kısımlarının devamlı faaliyet halinde olduğu ve henüz bilinmeyen farklı fonksiyonlara sahip olduğu evrimcilerin hoşuna gitmese de, uzun süreden beri ifade edilen bir gerçektir. Science dergisinde 1994 yılında yayınlanan "Saçma DNA kendi dilinde mi konuşuyor?" başlıklı haberde, ("Does nonsense DNA speak it's own dialect?", *Science News*, Vol. 164 , 24 Aralık,1994) Harvard Tıp Fakültesi'ndeki moleküler biyologlar ve Boston Üniversitesi'nden fizikçiler bu konuya açıklık kazandırmışlardı. Çeşitli canlılardan alınan, 50.000 baz çifti içeren 37 DNA dizilimi üzerinde yaptıkları araştırmalar sonucu, insan DNA'sında %90 yer tutmakta olan sözde "boş DNA"'nın aslında özel bir dilde yazıldığını haber veriyorlardı. Yaptıkları testler, bu kısımlarda bir lisana benzer özellikler bulunduğunu ortaya koymuştu. Bulguları ışığında, "boş" denen DNA'nın hiç de boş olmadığını bildirmişlerdi.

Bu bulgulara rağmen evrimcilerin çoğu kulaklarına hoş gelen "Hurda DNA" kavramını savunmaya devam etmişler, ancak son bulgular bu kavramın tamamen geçersiz olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bilim ve Ütopya'nın evrim danışmanı Prof. Çirakoğlu'nun bu gerçeği tamamen görmezlikten gelmesi ise, bilimsel ciddiyet veya tarafsızlığı hakkında kuşku uyandırmaktadır.

Prof. Çirakoğlu'nun kısır döngü mantıkları

Bilim ve Ütopya dergisinin evrim danışmanı Prof. Çirakoğlu'nun röportajında ortaya çıkan bir diğer önemli yanlış (ve yanıltma) yöntemi ise, bakteri ve memeli genleri arasında yaptığı karşılaştırma üzerine ileri sürdüğü evrimci iddialardır. Çirakoğlu, bazı bakteriler ile memelilerin ortak genleri bulunduğunu belirtmiş, bunun "evrim süreci" içinde bakterilerden memelilere taşındığını iddia etmiş ve şu yorumu yapmıştır: "Demek ki evrim sadece kendi devinimi içinde değil, bazen dışarıdan bu tür katkılarla da oluşabiliyor."

Çirakoğlu aslında bu yorumuyla evrimcilerin hem kendi kendilerini kandırmalarına hem de toplumu yanıltmalarına neden olan önemli bir mantık bozukluğunu da gözler önüne sermektedir. Bu mantık bozukluğu, **bir varsayımı alıp, bir olayın açıklaması olarak kullanıp, sonra da bu açıklamayı o varsayımına delil göstermek** şeklinde özetlenebilecek "kısır döngü mantığı"dır.

Bunu anlamak için Çirakoğlu'nun ne demek istediğine bakalım. Çirakoğlu, bazı bakterilerle bazı memeliler arasında ortak genler bulunduğunu belirtmektedir. Bu gözlemlenmiş, bilimsel bir gerçektir. Peki bu gerçek nasıl yorumlanabilir? Konu hakkında başka hiçbir şey bilmeyen, hiçbir önkabulü olmayan bir insan, iki farklı yorumun mümkün olduğunu hemen görecektir:

1) Evrimsel Yorum: Bu yoruma göre, bakterilerdeki genlerin memelilerde de olması, bakterilerin gen bilgisinin zamanla ve tesadüfler sonucu bu canlılara aktarılmasıyla mümkündür.

2) Tasarım Yorumu: Bu yoruma göre ise, her iki farklı canlı grubunda da ortak genler vardır, çünkü her iki farklı grup da bu genlere yaratılışlarından itibaren sahiptirler. Bu canlılar benzer ihtiyaçlarla karşı karşıya oldukları için, vücutlarında bu ihtiyaçlara karşı ortak bir tasarım yaratılmıştır.

Görüldüğü gibi bakterilerle memeliler arasında ortak genler bulunması, iki farklı şekilde de açıklanabilmektedir. Yani **bu genlerin varlığı, bu yorumların herhangi birisi için bir delil değildir.** Hangi yorumun doğru olduğunu bilimsel yöntemlerle bulmak için, başka bilimsel verilere bakmak, örneğin fosil kayıtlarını, canlılardaki tasarımın yapısını, hayatın kökenini incelemek gerekir. (Bunları incelediğimizde ise evrimin büyük bir aldanış "tasarım"ın yani yaratılışın ise apaçık bir gerçek olduğunu görürüz.)

İşte Prof. Çirakoğlu'nun kullandığı çarpık mantık burada ortaya çıkmaktadır: Çirakoğlu, eldeki bilimsel veriye (bakteri-memeli ortak genlerine), inandığı evrimsel yorumu getirmekte, sonra da bu açıklamayı evrim lehinde bir delil gibi göstermeye çalışmaktadır. Çirakoğlu'nun mantığını çözümlediğimizde şöyle bir sonuç çıkmaktadır:

"Evrimsel teori, canlılardaki benzerliklerin evrimle oluştuğunu varsayar. Bakterilerle memeliler arasında benzerlik vardır. O halde evrim teorisi doğrudur."

Bu iddia, **"yerli kabileler yağmurun totemler tarafından yağdırıldığına inanırlar. Yağmur yağmaktadır. O halde yerli kabilelerin inancı doğrudur"** demek gibi bir şeydir. Yani saçmadır.

Aslında evrim teorisi adına dile getirilen mantıkların çoğu, buna benzer "kısır döngü mantıkları"dır. Evrim teorisinin bir varsayımına göre bilimsel bulgular (fosiller, genetik benzerlikler, hayvan yapıları, davranışları vs.) üzerinde yorum yapılmakta, sonra da bu yorumlar topluma "evrime delil bulundu" şeklinde aldatıcı bir üslupla sunulmaktadır.

Evrimcilerin bu yöntemine karşı dikkatli olmak ve kısır döngü mantıklarının evrime delil olmadığını, aksine evrim teorisinin çaresizliğini gösterdiğini bilmek gerekmektedir.

Sonuç

Bilim ve Ütopya dergisinin Nisan 2001 sayısında evrim danışmanlığı rolü üstlenmiş olan Prof. Çirakoğlu'nun iddiaları, bilimin evrim teorisi adına çarpıtılmasından ibarettir. Gerçekte *Bilim ve Ütopya*'nın evrimci yazılarının hepsinde var olan durum budur. Nitekim dikkat edilirse *Bilim ve Ütopya*, "tarafsız bilim dergisi" imajı çizmeye çalışsa da, sadece kendisiyle aynı dogmatik Darwinist zihniyetteki 3-5 ismin yazılarını, röportajlarını "evirip-çevirip" yayınlamaktan başka bir şey yapmamaktadır. *Bilim ve Ütopya*'nın hemen her sayısında Aykut Kence, Alaettin Şenel gibi materyalist ideologların yıllardır defalarca çürütülmüş iddialarını bulmak mümkündür. Görülen odur ki, Prof. Çirakoğlu da, bu evrimci koroya katılmış durumdadır.

Oysa evrimci koronun sürekli tekrarladığı Darwinist telkinler, artık kimseyi kandıramamaktadır. Her yazdıkları yazı, ne kadar büyük bir aldanış, mantık bozukluğu veya bilgisizlik içinde olduklarını daha net ortaya çıkarmaktadır. Bunlar, Darwinizm'in son çırpınışlarıdır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/bilim-utopya-dergisinin-ve-prof-dr-beyazit-cirakoglunun-evrim-yanilgilari>